

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 161/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou, Na Priekope 174/13, Žilina, proti postupu a oznámeniu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 000047/2023/218 z 29. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 1. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a oznámením ministerstva spravodlivosti a ministra spravodlivosti označeným v záhlaví tohto uznesenia. Žiada ústavný súd o jeho zrušenie a vrátenie veci označenému orgánu verejnej moci na nové konanie a o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ adresoval ministrovi spravodlivosti podnet na podanie dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku v trestnej veci vedenej pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 13T/2/2021, a to konkrétne proti väzobným rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tost/42/2020 z 13. októbra 2020 a sp. zn. 4Tos/55/2020 z 11. januára 2021 a Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 13T/2/2021 z 3. marca 2021. Oznámením ministra spravodlivosti č. 000047/2023/218 z 29. decembra 2023 bol sťažovateľ vyrozumý, že jeho trestná vec, v rámci ktorej boli označené väzobné rozhodnutia vydané, už bola meritórne právoplatne ukončená, nie je možné napádať

väzobné rozhodnutie, keďže zásah do osobnej slobody už netrvä, a preto vo veci dovolanie podávať nebude a podnet s'äzovateľa odkladä.

II.

Argumentäcia s'äzovateľa

3. V ústavnej s'äžnosti s'äzovateľ formuluje argumentäciu, v ktorej prezentuje právny názor, že označené trestné konanie je síce formálne ukončené, ale toto konanie „*de iure neexistuje*“, keďže podľa vyjadrenia s'äzovateľa orgäny äinné v trestnom konaní v označenej veci postupovali pri vznesení obvinenia a pri rozhodovaní o s'äžnosti podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia v rozpore s ä. 148 ods. 4 a 5 ústavy, pretože s'äžnosť nebola predloženä na rozhodnutie vecne príslušnému prokurätorovi, ktorým bol v zmysle ústavy generálny prokurätor. S'äzovateľ, poukazujúc na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej prepustenie z väzby neprotirečí záujmu o preskúmanie ústavnej udržateľnosti pozbavenia osobnej slobody, takisto odmieta argumentäciu ministra spravodlivosti o nemožnosti preskúmať *ex post* zásah do jeho osobnej slobody.

4. S'äzovateľ v postupe ministra spravodlivosti, ktorý jeho podnetu na podanie dovolania nevyhovel, vidí porušenie všetkých svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'äžnosti

5. Podstatou argumentäcie ústavnej s'äžnosti je tvrdenie s'äzovateľa o porušení jeho práv v dôsledku postupu ministra spravodlivosti, ktorým nevyhovel jeho podnetu na podanie dovolania proti označeným väzobným rozhodnutiam v jeho trestnej veci s odôvodnením, že zásah do osobnej slobody už netrvä.

6. Ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane uviedol, že podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom a z hľadiska trestného práva procesného ho možno považovať iba za informäciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez d'älšieho nezakladä zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladä povinnosť (nevznikä právny nárok) vyhovieť podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či podä, alebo nepodä dovolanie (täto úvaha je vylúčenä iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprävna ochrana (m. m. III. ÚS 435/2010, IV. ÚS 471/2011, II. ÚS 112/2024).

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnü s'äžnosť s'äzovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenü.

P o u ä e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senätu